

GHID DE STUDIU PENTRU

Eclesiastul

GHID DE STUDIU PENTRU

Eclesiastul

ÎNTELEPCIUNEA DE "SUB SOARE"

“

*„Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor:
Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui.
Aceasta este datoria oricărui om.”*

Eclesiastul 12:13

Introducere

Săptămâna 1 Eclesiastul 1:1-2:26 pag. **1**

Săptămâna 2 Eclesiastul 3:1-4:16 pag. **12**

Săptămâna 3 Eclesiastul 5:1-6:12 pag. **22**

Săptămâna 4 Eclesiastul 7:1-8:17 pag. **31**

Săptămâna 5 Eclesiastul 9:1-10:20 pag. **47**

Săptămâna 6 Eclesiastul 11:1-12:14 pag. **63**

INTRODUCERE

Cel mai probabil scrisă de Solomon - **Eclesiastul** (*Qohelet*, care se poate traduce *Învățătorul*, *Predicatorul* sau *Liderul adunării*) este una din cărțile de înțelepciune ale Vechiului Testament. Inspirată de Duhul Sfânt și parte a canonului Biblic, Eclesiastul este o carte foarte diferită de celelalte cărți Biblice, mai ales prin poziția din care scrie autorul - *sub soare*. Solomon este un foarte bun observator al realității, el este atent, onest, dar în același timp limitat. Limitarea sa vine dintr-o înțelegere foarte neclară a eternității, a judecății și a vieții de apoi. Astfel, concluziile lui sunt corecte în acord cu perspectiva sa, chiar dacă nu reflectă o înțelegere completă a revelației Biblice. Totuși, Duhul Sfânt a rânduit să includă această carte în canonul inspirat al Sfințelor Scripturi. Cartea poate fi privită ca o călătorie de la deșertăciune și disperare la credință și închinare. Cititorul (care nu trebuie să fie neapărat un om religios) este condus pas cu pas în realizarea deșertăciunii muncii, a materialismului, a bogăției, a faimei, a plăcerilor, pentru a realiza că nimic nu are sens fără frica de Dumnezeu. Nici măcar cele mai banale bucurii ale vieții nu pot fi savurate cu adevărat fără binecuvântarea lui Dumnezeu. Eclesiastul nu pledează pentru a nu munci sau a nu se bucura de plăcerile vieții, ci dimpotrivă, să le facem pe ambele, dar cu motivația și perspectiva corectă. Astfel, fără să fie cinic sau pesimist, Solomon demontează cu succes perspectiva hedonistă și superficială asupra vieții, expunându-i fundamentul fragil. Iar, în final, el ne invită la trăirea unei vieți de ascultare și închinare înaintea lui Dumnezeu.

Într-o societate tot mai hedonistă și absorbită de plăceri, dar în același timp disperată și fără răspunsuri reale la problemele existențiale, această carte poate fi un ceas deșteptător care să dea alarma trezirii pentru unii. Ne rugăm ca Dumnezeu să folosească studiul acestei cărți pentru cercetarea, echiparea și apropierea fiecăruia din noi de Dumnezeu.

SĂPTĂMÂNA 1

Eclesiastul 1:1 - 2:26

SENSUL VIEȚII

LUNI

DEȘERTĂCIUNEA VIEȚII DE SUB SOARE

Eclesiastul 1:1-11

OBSERVĂ

Cum se descrie pe sine Eclesiastul?

Ce cuvânt se repetă de cele mai multe ori în text?

De ce elemente din creație se folosește Eclesiastul pentru a sublinia ideea de repetare/ciclu?

Care este perspectiva din care privește Eclesiastul lumea? (vezi versetele 3 și 9)

MEDITEAZĂ

Eclesiastul concluzionează privind la existența omului de sub soare, că totul este o deșertăciune. De ce? Deoarece nu rămânem cu nimic în urma vieții trăite pe pământ. Când privește în jur, Eclesiastul observă că natura își continuă existența nestingherită, în ciuda eforturilor omului de a-și crea un nume pe pământ. Existența noastră pe pământ este caracterizată de ciclicitate. Avem ciclul zilei și al nopții, anilor, anotimpurilor, ciclul vieții și al morții. Civilizațiile se ridică și mai apoi cad, fiind înlocuite de altele. Ne strângem hrana și trudim zilnic pentru aceasta, însă în final toate lucrurile rămân în aceeași repetiție, iar sfârșitul omului rămâne mormântul.

Interesantă este perspectiva din care privește Eclesiastul lucrurile: de sub soare. Această perspectivă exclude perspectiva eternității și se ocupă doar de lucrurile care se văd, de sub ceruri.

Care lucruri sunt într-o necurmată frământare? Expresia desemnează truda omului de sub soare. Odată cu îndepărtarea noastră de Dumnezeu, omenirea a intrat într-o cursă a afirmării de sine încercând să își creeze un nume prin propriile puteri: vedem acest lucru la Nimrod, la cei care construiesc turnul Babel și la toate generațiile de oameni care încearcă să-și lase amprenta în istorie. Însă peste toate aceste lucruri s-a așezat praful istoriei, ele pierzându-și din splendoarea de altădată. Eclesiastul afirmă clar: Ce a fost va mai fi și ce s-a făcut se va mai face; nu este nimic nou sub soare.

APLICĂ

Care sunt lucrurile în care își investesc astăzi oameni toată energia? În ce măsură sunt ele deșertăciune?

Martți

INVESTIGAȚIA ECLESIASTULUI

Eclesiastul 1:12-18

OBSERVĂ

Care este îndeletnicirea la care îi supune Dumnezeu pe oameni?

Ce și-a dorit să cunoască Eclesiastul?

Cu ce personaj istoric din Biblie l-am putea identifica pe Eclesiast?

MEDITEAZĂ

Personajul cel mai apropiat de profilul Eclesiastului din acest pasaj este regele Solomon. Acest scenariu dă o și mai mare putere argumentelor aduse de Eclesiast, deoarece toate concluziile sale sunt împuternicite de experiență. Omul care spune aceste lucruri nu este un om ca oricare altul, ci este însuși împăratul Solomon, care la acea vreme era cel mai înțelept cugetător din Orientul Antic. El a știut ce înseamnă să ai tot ce îți dorește inima, să îți îndeplinești orice dorință la un simplu ordin, să te bucuri de un nume mare și să fii pe poziția cea mai înaltă în Orientul Apropiat. Acest aspect oferă o legitimitate importantă spuselor lui. Vedem că Solomon și-a pus inima să investigheze sensul vieții de sub ceruri, adică analiza sa a fost detaliată. De ce supune Dumnezeu pe fiii oamenilor la această trudă? De ce caută să le demonstreze că viața trăită fără perspectiva eternității nu are sens, ci este o deșertăciune și o goană după vânt? Pentru ca oamenii să nu mai idolatrizeze lumea aceasta de sub soare, să nu-și mai cheltuie energia vieții lor pe lucruri trecătoare, ci să capituleze înaintea lui Dumnezeu ca Domn și să Îl glorifice prin viața lor. Solomon și-a investit timpul pentru a aprofunda înțelepciunea și a explora nebunia și prostia. Concluzia poate părea surprinzătoare pentru noi: chiar și înțelepciunea este o goană după vânt. Cunoașterea lucrurilor de sub soare aduce mult necaz și multă durere, iar Solomon va detalia mai jos de ce.

APLICĂ

Investighează-ți inima: Pentru ce trăiești? Ce îți oferă sensul vieții în această lume plină de deșertăciune?

Miercuri

DEȘERTĂCIUNEA GOANEI DUPĂ PLĂCERI

Eclesiastul 2:1-11

OBSERVĂ

Ce categorii de plăceri a încercat Eclesiastul?

Ce concluzie trage el cu privire la goana după plăceri?

MEDITEAZĂ

Solomon nu s-a aruncat în brațele plăcerii ca și cum ar apela la un drog, ca să-i îndepărteze atenția de la deșertăciunea vieții. El a încercat să experimenteze plăcerea și în același timp să o analizeze lucid („am hotărât în inima mea să-mi veselesc trupul cu vin, în timp ce inima mă va călăuzi cu înțelepciune”). Experimentele sale includ fiecare aspect al vieții pe care oamenii îl cuprind în definiția plăcerii/fericirii: case, confort fizic, timp liber, averi nemăsurate, artă, faimă și plăceri carnale. În mijlocul experimentelor sale el afirmă că și-a păstrat chiar înțelepciunea. S-a lăsat condus de toate poftele ochilor săi, căutând să-și umple golul interior cu plăcerea de o clipă a poftelor. Concluzia sa este redată în versetul 10: aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea. Cu alte cuvinte: și atât...

Apostolul Ioan spune în 1 Ioan 2:15,16:

Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și laudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

După o viață de goană după plăceri, Eclesiastul rămâne cu pumnii plini de țărână. Toate poftele lui se risipesc ca un miraj și această experiență întărește concluzia: în toate este numai deșertăciune și goană după vânt. Nimic nu este trainic sub soare. Nicio plăcere, nicio avere pământească nu poate supraviețui morții și trecerii nemiloase a timpului.

APLICĂ

Care este raportarea corectă a creștinului față de plăceri? Când devin ele rele?

Joi

DEȘERTĂCIUNEA ÎNȚELEPCIUNII

Eclesiastul 2:12-19

OBSERVĂ

Care este diferența dintre înțelept și nebun?

De ce înțelepciunea este o deșertăciune? (versetele 15 și 18-19)

MEDITEAZĂ

Dacă plăcerea nu poate învinge trecerea nemiloasă a timpului, atunci poate cunoștința și înțelepciunea ca scop în sine pot umple setea Eclesiastului după sens. Într-adevăr, înțelepciunea are un folos mai mare decât nebunia, deoarece oferă o lumină în viața celui ce o stăpânește. Unul nu știe încotro merge, celălalt are un scop nobil în viață; unul își trăiește viața condus de plăceri, celălalt își ordonează viața după un set superior de valori morale; unul este depravat, celălalt de o moralitate ireproșabilă. Însă, din perspectiva lucrurilor de sub soare, și unul, și celălalt au aceeași finalitate: moartea. Pământul îi înghite pe amândoi, nu există nicio diferență, nicio răsplătire durabilă care să confirme diferența dintre viețile celor doi. Este foarte importantă răsplata pentru faptele pe care le facem pe acest pământ. O lume în care finalitatea binelui și răului este aceeași, este o lume amorală. Ca să poți defini corect binele ai nevoie de un criteriu validat după care să definești binele și să condamni răul. Dacă acest set de legi este dictat de o Instanță superioară nouă, dacă binele și răul își au originea într-o realitate superioară lumii văzute, în Dumnezeu, atunci este nevoie de o validare, de o „bine-cuvântare” a binelui și o condamnare a răului. Un destin final comun al celor două ar invalida suveranitatea și legitimitatea lui Dumnezeu ca Autoritate și Judecător. Însă Eclesiastul nu pomenește nimic încă despre Dumnezeu. Din poziția în care se află, el a ajuns să urască viața, deoarece nu i-a plăcut ce se întâmplă sub soare. Deznădejdea i-a cuprins viața și sufletul. Un alt motiv care a contribuit la amărăciunea sufletului Eclesiastului este faptul că urmașul său avea să beneficieze de toată truda și agoniseala lui de o viață.

APLICĂ

Cum poate fi înțelepciunea pusă în slujba lui Dumnezeu?

Vineri

BUCURĂ-TE DE BINECUVÂNTĂRILE LUI DUMNEZEU!

Eclesiastul 2:20-26

OBSERVĂ

Care este concluzia la care ajunge Eclesiastul în v. 4?

Care este noutatea din concluziile Eclesiastului? Cine apare în ecuație?

(v. 24)

Cui dă Dumnezeu înțelepciune și bucurie?

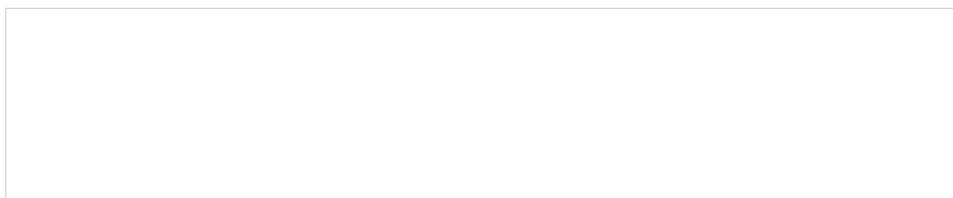
MEDITEAZĂ

Când privește retrospectiv, Solomon este cuprins de o mare deznădejde. Termenul folosit nu este unul comun în limba ebraică, ci are un caracter emfatic, sugerând că disperarea lui a fost aproape totală (BibleHub). Probabil că, privind la viața lui Roboam înțelegea că toată munca sa de o viață avea să fie risipită în mâinile unui iresponsabil. Concluziile trase de Solomon îl împing înspre deviza: trăiește clipa! Dar, spre deosebire de bogatul căruia i-a rodit țarina (Luca 12), Solomon vede în mijlocul bucuriilor mâna lui Dumnezeu care îngăduie aceste lucruri. Asistăm pentru prima dată în descrierea căutărilor lui Solomon la o sclipire a Realității de deasupra soarelui. Dumnezeu intră în discuție. Omul care dorește să se bucure de avuțiile lui poate face acest lucru tocmai datorită faptului că Dumnezeu i le îngăduie. Dumnezeu îi dă înțelepciune, știință și bucurie. Nu suntem independenți de El. Grădinile, livezile, dumbrăvile udate de ape au fost posibile deoarece Dumnezeu l-a binecuvântat pe Solomon. Spre deosebire de bogatul din pilda Domnului Isus, Solomon a recunoscut că țarina sa a rodit mult datorită lui Dumnezeu. Binecuvântarea bucuriei este îngăduită de Dumnezeu în viața celui plăcut Lui. Ca să te bucuri cu adevărat de binecuvântările îngăduite de Dumnezeu în viața ta, trebuie să fii fără prihană, adică să îți fi săturat setea de sens în Dumnezeu. Dacă rămâi în mentalitatea din începutul capitolului 3, trăind într-un mod egoist, departe de Dumnezeu, vei ajunge la concluzia din versetele 18-20. Da, Dumnezeu ne cheamă să ne bucurăm de binecuvântările pe care

El ni le-a dat, însă adevărata bucurie va avea loc doar în contextul alipirii inimii de El, nu de binecuvântări.

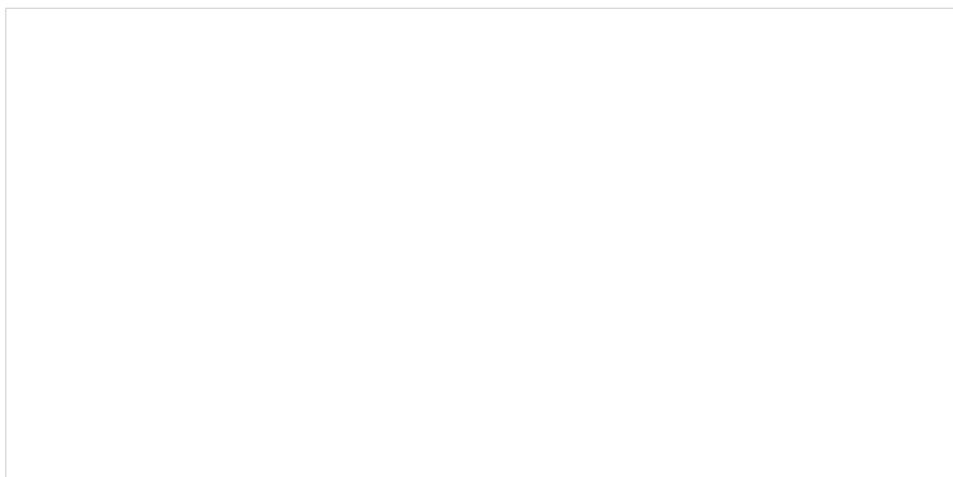
APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru binecuvântările din viața ta și pentru capacitatea de a te bucura de ele!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

Cum răspunde Evanghelia la frământările Eclesiastului? Notează ceva semnificativ învățat săptămâna aceasta, aplicații specifice și ce ai vrea să împărtășești/întrebi la grup.

SĂPTĂMÂNA 2

Eclesiastul 3:1 - 4:16

MAI BINE MORT!

Luni

TOATE LUCRURILE SUNT FĂCUTE DE DUMNEZEU LA VREMEA LOR

Eclesiastul 3:1-15

OBSERVĂ

Câte perechi de evenimente sunt descrise în v. 2-8?

Cine a sădit gândul veșniciei în om?

MEDITEAZĂ

Versetele 1-8 descriu o sumă de evenimente (14 perechi) opuse unul altuia, care sunt caracterizate de un lucru comun: fiecare își are vremea și ceasul său. Ce rost are această enumerare în construcția textului? Faptul că fiecare lucru își are vremea sa ne arată că Dumnezeu este suveran peste această lume și El rânduieste fiecare eveniment. Nașterea, moartea, plânsul, râsul, iubitul, urâțul, săditul, smulsul, războiul, pacea, toate sunt îngăduite și lăsate de Dumnezeu. Niciun aspect al vieții noastre nu poate fi ferit de privirea și intervenția Lui.

Cu ce scop a sădit El în inima oamenilor gândul veșniciei? Gândul veșniciei este unul dintre aceste lucruri făcute frumoase la vremea lor prin care Dumnezeu cheamă omul la apropiere de El. A pus în noi setea de eternitate, pentru ca ființa noastră să nu-și poată găsi împlinirea în niciunul din lucrurile de pe pământ, ci în Dumnezeu. Deși nu putem cuprinde cu mintea noastră infinitatea lui Dumnezeu, tânjim după această relație cu Dumnezeu Infinit! Ce paradox! Spre deosebire de creația omului, care este înghițită de negura timpului, tot ceea ce face Dumnezeu dăinuie în veci! El este răspunsul și scăparea din această buclă fără șir a deșertăciunii. Domnul Isus face următoarea promisiune lui Petru: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui!”. Planul lui Dumnezeu va merge până la capăt, indiferent de împotrivirile oamenilor. Ce minunat este faptul că El dorește să ne includă și pe noi în planurile Sale! Și știm că tot ce a început El, va duce la bun sfârșit!

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru planul Său etern de mântuire în care te-a cuprins și pe tine!

Martți

SUFERINȚA ȘI NEDREPTATEA

Eclesiastul 3:16- 4:3

OBSERVĂ

Ce observă Eclesiastul cu privire la justiție? (v.16)

Care este asemănarea dintre om și animal?

Care este perspectiva din care Eclesiastul privește lucrurile? Sub soare sau deasupra soarelui? (v. 16)

MEDITEAZĂ

Observațiile Ecclésiastului se opresc asupra nedreptății de pe pământ. Dumnezeu a rânduit locul pentru judecată și pentru dreptate. Și totuși acolo domnește nelegiuirea și răutatea. Cu alte cuvinte, lumea nu este deloc așa cum ar trebui să fie. Invalidează acest lucru suveranitatea lui Dumnezeu? Solomon răspunde: Dumnezeu va judeca și pe cel bun și pe cel rău. Concluzia decurge din faptul că El a sorocit o vreme pentru orice lucru și orice faptă. Versetele studiate ieri sunt o garanție a faptului că va veni o judecată a lui Dumnezeu asupra oamenilor. Dacă toate lucrurile au fost făcute la vremea lor, înseamnă că este și o vreme a judecății pe care Dumnezeu o va împlini și asupra celor buni, și asupra celor răi. Nedreptățile sunt îngăduite numai pentru oameni, pentru ca Dumnezeu să-i încerce și ca oamenii să vadă că au o soartă similară cu cea a animalelor. Trebuie să luăm în considerare că suntem iar în sfera lucrurilor de sub soare (v.16), în care într-adevăr, soarta animalului și a omului sunt identice. Cu alte cuvinte, Dumnezeu se folosește de nedreptățile pe care le îngăduie pe pământ pentru a trezi conștiința oamenilor asupra faptului că ei nu sunt nimic în sine fără El. Necazurile sunt vremuri în care omul are tendința să alerge la Dumnezeu și poate conștientiza că totul este deșertăciune și goană după vânt...

APLICĂ

Ce îți liniștește inima atunci când întâlnești nedreptate?

Miercuri

DEȘERTĂCIUNEA EGOISMULUI

Eclesiastul 4:4-12

OBSERVĂ

Care este temeiul iscusinței la lucru?

Prin ce metafore și pilde ilustrează Eclesiastul importanța unei comunități?

MEDITEAZĂ

Versetele 4-12 descriu o realitate tristă și actuală: performanța într-un lucru este antrenată de ura și gelozia unui om față de altul. Dorești să ai mai mult decât aproapele tău sau dorești funcția lui și pentru asta ești în stare să înveți, să te perfecționezi în domeniul tău, doar pentru a fi mai sus decât el. Concluzia este de la sine înțeleasă: și aceasta este deșertăciune și goană după vânt.

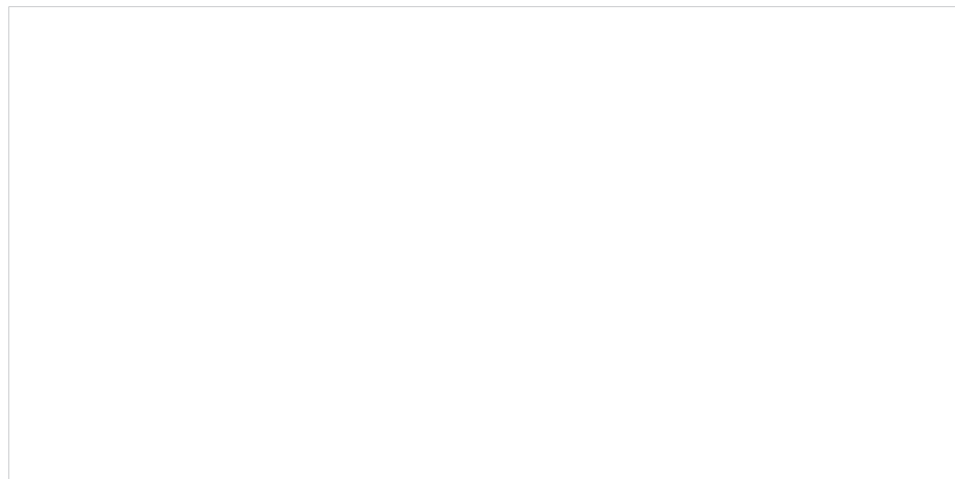
Cum să muncești totuși în această sferă a deșertăciunii? De dragul lui Dumnezeu și pentru binele aproapelui tău, nu mânat de invidie. Exemplu: omul din versetul 8 care lucrează doar pentru sine, concentrat doar pe nevoile sale, care își istovește trupul, mintea și toată ființa pentru a acumula mai mult. El își lipsește sufletul de plăceri fără să se întrebe cu ce scop se chinuie pe sine însuși. Pilda este grăitoare și relevantă pentru noi astăzi, când accentul se pune pe nevoile tale, pe cariera ta, în defavoarea celuiilalt. De aici apare și însingurarea care afectează atât de mult societatea umană. „Mai bine doi decât unul” căci:

Iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor.

Dacă se întâmplă să cadă unul, celălalt îl poate ridica. Vai de cel care cade și nu are cine să îl ridice în acest pustiu al deșertăciunii și al morții!

APLICĂ

De ce calități trebuie să fie caracterizată etica muncii unui creștin?

Joi

PILDA ÎMPĂRATULUI ȘI A COPILULUI SĂRAC (I)

Eclesiastul 4:13-16

OBSERVĂ

Cum sunt descrise cele 2 personaje, împăratul și copilul?

Cine sunt cei care îl celebrează pe copilul ajuns rege?

Cine sunt cei care nu se bucură de copilul ajuns rege?

MEDITEAZĂ

Pilda înfățișează un copil sărac și înțelept și un împărat bătrân și fără minte, adică încăpățânat, care nu dorește să se lase îndrumat în conducerea statului. În acest caz, nu albeața părului garantează înțelepciunea, iar ocuparea tronului nu garantează că ești apt de a conduce. De ce e mai bine să fii de partea copilului? Deoarece el poate să se ridice din închisoarea sărăciei și să domnească, în ciuda originii sale umile. Asistăm la un episod în care cineva primește pe merit împărăția, slava, cinstea, în defavoarea cuiva care nu avea ce să caute acolo. S-a făcut dreptate, putem afirma. Eclesiastul ne curmă entuziasmul prin faptul că descrie deșertăciunea acestui lucru de sub soare. Deși toți oamenii de sub soare îl înconjoară pe copil la început cu entuziasm, mai târziu, populația nu se va bucura de el. Care sunt motivele? S-a schimbat regele în rău și le-a înșelat așteptările? Sau suportul poporului pentru rege s-a întors brusc, așa ca o trestie în care te sprijini și îți străpunge mâna? Textul nu ne spune și nici nu contează. Ambele scenarii se întâlnesc frecvent în istorie și sunt o formă de deșertăciune. Cât entuziasm este în mijlocul alegerilor politice, când mesianismul cuprinde inimile poporului și proiectează asupra unui om muritor toate așteptările lor, iar când acesta dă faliment, cinismul, batjocura, deznădejdea cuprind inimile națiunii. Toate acestea sunt o deșertăciune și goană după vânt, concluzia Eclesiastului rămâne validă.

APLICĂ

Cum trebuie să se raporteze creștinul la autoritate?

Vineri

PILDA ÎMPĂRATULUI ȘI A COPILULUI SĂRAC (II)

Recapitulare Eclesiastul 4

OBSERVĂ

Recitește capitolul 4 și recapitulează ideile principale din text.

MEDITEAZĂ

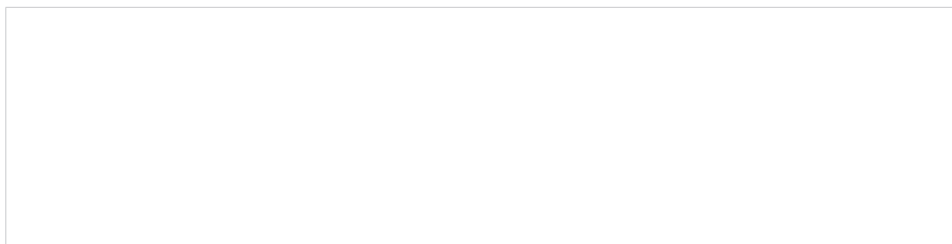
Este dificil să găsești un episod în Vechiul Testament care să se muleze perfect pe pilda din text. Există asemănări parțiale cu Iosif și Faraon sau cu David și Saul dar suprapunerile sunt parțiale. Atunci către cine arată pilda aceasta?

Nu pot să ignor aluziile către Domnul Isus din pildă. Textul nu este o profeție mesianică, dar conține câteva elemente care amintesc de Hristos. Domnul Isus S-a născut în sărăcie pe pământul acesta care îi aparținea Lui de drept și pe care El îl făcuse. Însă, în momentul intrării sale pe scena lumii, pământul era în mâna celui rău. Cezar, Fariseii, Sinedriul, toate autoritățile corupte ale acelei vremi guvernau într-un mod străin de Legea Domnului. Hristos a ales să nu trăiască în invidie și egoism, ci s-a implicat cu toată puterea Sa pentru Slava Tatălui și pentru slujirea aproapelui. El nu a privit la interesele Sale, ci a fost ascultător până la moarte de cruce.

Dar Dumnezeu L-a înălțat mai presus de orice putere, de orice stăpânire, de orice domnie pentru că în Numele lui Hristos să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ. Citește Filipeni 2:4-11. Are sens să renunț la egoismul meu, să nu calc pe cadavre ca să mă înalț și să nu mi lipesc inima de plăceri? Privind la modelul lui Hristos, care ne-a eliberat din cercul deșertăciunii putem răspunde din toată inima: DA!

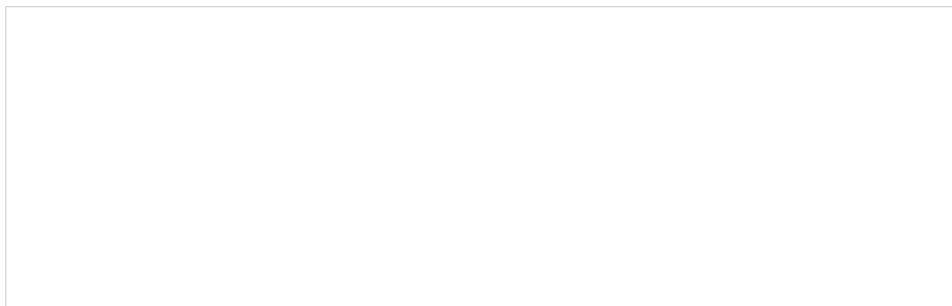
APLICĂ

Mulțumește-I lui Hristos pentru exemplul Său de ascultare.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

Care este relevanța capitolelor 3 și 4 în lumea de astăzi? Notează ceva semnificativ învățat săptămâna aceasta, aplicații specifice și ce ai vrea să împărtășești/întrebi la grup.

SĂPTĂMÂNA 3

Eclesiastul 5:1-6:12

DEȘERTĂCIUNEA BUNĂSTĂRII

Luni

ASCULTĂ GLASUL LUI DUMNEZEU ÎN LINIȘTE!

Eclesiastul 5:1-9

OBSERVĂ

Ce ne atenționează Eclesiastul asupra apropierii de Dumnezeu?

Ce ne spune Eclesiastul despre jurămintele pripite?

MEDITEAZĂ

Ce înseamnă jertfa nebunilor? Este pusă în contrast cu ascultarea, deci trebuie să aibă legătură cu vorbirea. Această interpretare este confirmată de curgerea ulterioară a textului: să nu te grăbești să deschizi gura ca să spui cuvinte pripite, vorbe multe. Omul are tendința să facă înaintea lui Dumnezeu multe jurăminte și să spună lucruri pe care mai târziu le poate regreta. Ne putem grăbi să spunem că vom face cutare și cutare lucru pentru Domnul, că vom sacrifica ce avem mai scump pentru El. Dumnezeu ia fiecare cuvânt al nostru în serios, deoarece El Și-a luat cuvântul în serios și pentru a-Și îndeplini promisiunea mântuirii. El a fost consecvent până acolo că Și-a sacrificat Singurul Fiu pentru mântuirea noastră.

Ideea principală a pasajului este că înaintea lui Dumnezeu vii ca să Îl ascuți. Teme-te de Dumnezeu! Asta înseamnă: fă liniște în sufletul tău și ascultă vocea Lui, iar pe de altă parte: împlinește-ți juruințele! Mai bine să nu faci nicio juruință decât să nu le îndeplinești. Jertfa nebunilor este și ea o deșertăciune.

Când ne confruntăm cu nedreptatea de pe pământ suntem tentați să rostim cuvinte pripite și necugetate înaintea lui Dumnezeu. Citește Psalmul 73. Asaf a avut această atitudine până a intrat în Casa Domnului ca să se uite la soarta din urmă a celor răi. Adică a învățat să tacă în prezența Domnului și să asculte glasul Lui.

APLICĂ

Sunt consecvent și integru cu privire la promisiunile pe care le fac Domnului?

Martți

DEȘERTĂCIUNEA AVERILOR

Eclesiastul 5:10-17

OBSERVĂ

Care sunt motivele din text pentru care avuțiile sunt o deșertăciune? (vezi v. 10, 11, 16)

MEDITEAZĂ

Deșertăciunea avuțiilor este dată de faptul că cel care își alipește sufletul de ele niciodată nu se satură de ele. Gândul veșniciei din om nu-l lasă să fie mulțumit cu resturile din această lume. Niciodată păcatul nu te va împlini, deși ispita promite în mod mincinos acest lucru. Singurul mod în care putem fi împliniți este în ascultare de Dumnezeu. Mai mult, bogățiile nu-l lasă pe cel ce le are să fie liniștit. Îmbuibarea este un păcat și Domnul Isus a avertizat cu solemnitate asupra lui: „Luați seama ca să nu vi se îngreuneze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia și astfel, ziua aceea să vină fără veste asupra voastră.” (Luca 21:34)

Alt rău al bogățiilor este faptul că ele nu ne sunt de niciun folos în fața morții. Eclesiastul repetă ideea din capitolele precedente, subliniind deșertăciunea bogățiilor. Nu le putem lua cu noi dincolo de moarte. De ce ne ostenim atât să acumulăm atâtea bogății pe pământ din moment ce ele rămân la gura mormântului și nu le putem lua cu noi?

APLICĂ

Te confrunți cu forme ale iubirii de bani? Cum poți să le învingi?

Miercuri

ODIHNĂ ÎN SUVERANITATEA LUI DUMNEZEU

Eclesiastul 5:18-20

OBSERVĂ

Ce daruri din partea lui Dumnezeu enumeră Eclesiastul în v. 19?

MEDITEAZĂ

Cheia este să te bucuri de lucrurile pe care le ai, să nu intri într-o acumulare compulsivă de bogății, încercând să îți satisfaci setea de veșnicie cu ele. Este bine și frumos ca omul să se bucure de munca lui, să trăiască în prezent, nu proiectându-și fericirea în viitor. Partea lui de aici de pe pământ îi este dată

de Dumnezeu, deci să Îi fie mulțumitor Lui. Vedem că Eclesiastul nu este un om care condamnă plăcerile. Nu este un lucru păcătos să te bucuri de ceea ce ai, dar este important să te bucuri în ascultare de Dumnezeu. El dă bogăția, hrana, și El ne aduce bucuria în mijlocul lucrurilor pe care le stăpânim. Dar ca să ai această optică, trebuie să privești „dincolo de soare” la Dumnezeu și să practici disciplina mulțumirii. Un om mulțumitor este o floare rară, mai ales în societatea actuală, veșnic răzvrătită și în goană după mai mult.

Dumnezeu Însuși umple inima omului de bucurie prin darurile sale și îl face să nu reflecte la scurtimea vieții sale. Dar nu spune Solomon mai încolo că „inima înțeleptului este în casa de jale”? (cap. 7:2-4)

A avea inima în casa de jale nu înseamnă a te gândi obsesiv la moarte. Un om care înțelege că tot ce primește este din mâna și înțelepciunea lui Dumnezeu care face fiecare lucru bun la vremea lui, va primi și ceasul morții cu seninătatea celui ce se încrede în Dumnezeul care l-a mântuit.

APLICĂ

Există lucruri care mă împiedică să fiu mulțumitor?

Joi

NEPUTINȚA DE A TE BUCURA DE DARUL LUI DUMNEZEU

Eclesiastul 6:1-6

OBSERVĂ

Ce îi lipsește omului din versetul 2?

Cu cine îl compară Eclesiastul pe omul cu sufletul nesătul din versetul 3?

MEDITEAZĂ

Începutul capitolului 6 ne descrie un om binecuvântat de Dumnezeu cu multe daruri, însă nu cu capacitatea de a se bucura de ele. Eclesiastul descrie acest lucru ca un rău care este frecvent între oameni. În ce sens este un rău? Dumnezeu nu poate fi autorul răului, El este Sfânt și separat de păcat și nu poate face ceva împotriva Legii Sale. Este rău din punctul de vedere al omului, care suferă consecința alegerilor sale. Spre exemplu: Dumnezeu spune poporului Israel că dorește să le facă rău, nu bine în contextul pedepsei asupra Ierusalimului (Ieremia 21:10). Acesta nu este un rău moral, ci este pedeapsa Sfântă a lui Dumnezeu asupra lor. Este manifestarea Sfințeniei, Dreptății și Legii lui Dumnezeu.

Rămâne o întrebare: De ce nu-l lasă Dumnezeu să se bucure de darurile oferite? Răspunsul a fost oferit în finalul capitolului 2 („Căci El dă omului plăcut Lui înțelepciune, știință și bucurie, dar celui păcătos îi dă grija să strângă și s-adune, ca să dea celui plăcut lui Dumnezeu!”). Cel plăcut Domnului își satură sufletul în Dumnezeu și se poate bucura de darurile Domnului spre deosebire de cel care trăiește străin de Izvorul Apei Viei. Exemplul clar este omul din versetul 3: Dacă ar trăi 1000 de ani, dar cu sufletul nesățut, totul este în zadar. Față de el, chiar și o stârpitură este mai fericită, deoarece nu a văzut suferința lumii acesteia.

APLICĂ

Sunt eu un om plăcut lui Dumnezeu care se bucură de binecuvântările pe care Dumnezeu i le-a oferit? Sau trăiesc în nemulțumire constantă și nu știu să mă bucur de Harurile oferite?

Fă o listă cu motivele de mulțumire pe care le ai față de Dumnezeu.

Vineri

DEȘERTĂCIUNEA POFTELOR

Eclesiastul 6:7-12

OBSERVĂ

Care este identitatea omului din versetul 10?

Care este consecința acestei identități?

MEDITEAZĂ

Paradoxul din versetul 7 este atât de grăitor și astăzi: Toată truda omului este pentru gura lui și totuși poftele nu i se împlinesc. Cu cât te întorci mai mult către propria persoană, cu atât devii mai nefericit, mai însingurat și mai neîmplinit și chinuit de pofte. Răspunsul este tot în Dumnezeu, Singurul care ne poate împlini pe deplin. Și acest lucru este valabil și pentru cel învățat, și pentru cel neînvățat, și pentru cel în nenorocire, și pentru cel bogat.

Numele care i-a fost dat omului de mult este acela de țărână (Adam): „Căci țărână ești și în țărână te vei întoarce” (Genesa 3:19). Acest lucru subliniază fragilitatea omului și neputința lui. El nu se poate judeca cu Dumnezeu pentru faptul că în țărână se va întoarce, deoarece aceasta este consecința alegerii din Eden, când s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu.

Cine se poate substitui lui Dumnezeu și cine are autoritatea în afara Sa să îi spună omului cum să își trăiască viața, ce este bine pentru om? Dumnezeu este Suveran și El stabilește modul în care omul trebuie să viețuiască pe acest pământ.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru Suveranitatea Sa și odihnește-te în ea.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

Împărtășește în grupul de casă ocazii în care Dumnezeu v-a ajutat să creșteți în disciplina mulțumirii. Notează ceva semnificativ învățat săptămâna aceasta, aplicații specifice și ce ai vrea să împărtășești/întrebi la grup.

SĂPTĂMÂNA 4

Eclesiastul 7:1 - 8:17

ÎNDRUMĂRI SFINTE

LUNI

PARADOXURILE ÎNȚELEPCIUNII

Eclesiastul 7:1-14

OBSERVĂ

Observă și notează toate contrastele din versetele de mai sus. Fă o listă cu ele și notează ce semnifică fiecare contrast în parte.

Ce ar trebui să facem în ziua fericirii? Dar în nenorocire? (v. 14)

MEDITEAZĂ

Solomon, în stilul cunoscutelor proverbe transmite un adevăr profund prin câteva contraste pe care le face. Este mult mai de dorit un nume bun decât un untdelemn bine mirositor. În Antichitate, o gazdă generoasă îi ungea pe frunte pe invitații săi cu niște uleiuri fine. Cu toate acestea niciun ulei nu poate fi comparat cu un nume bun. La fel și cu celelate contraste observate.

Dorința pentru pietate și onestitate este mai de dorit decât toate bogățiile și plăcerile din această lume. Va face mai mult bine să mergi la o înmormântare decât la o petrecere. Putem merge în mod legitim la amândouă, dacă există ocazii; Mântuitorul nostru a sărbătorit la nunta din Cana și a plâns la mormântul prietenului său din Betania. Dar, având în vedere cât de predispuși suntem să fim mândri și să ne legăm inimile de lucrurile materiale, este mai bine să mergem la casa de doliu, pentru a afla sfârșitul omului în ceea ce privește această lume. Casa de doliu ne aduce aminte de realitatea morții și ne trezește la realitatea propriei finititudini. Seriozitatea este mai bună decât veselia și jovialitatea. Este mult mai sănătos, chiar dacă este dureros, să fim muștrați de cei care ne iubesc decât să ne înconjurăm cu oameni care doar ne laudă. Este mai bine să ne mortificăm firea prin muștrarea înțelepților, decât să ne-o satisfacem prin cântecul nebunilor.

Dar mai presus de orice trebuie să învățăm lecția providenței Divine. De multe ori avem impresia că planul Domnului este „strâmb”, că ceea ce face acum în viața noastră este greșit dacă experimentăm suferință sau durere (v13.) „Cine poate să îndrepte ce a făcut El strâmb?” Răspunsul este în versetul 14. Dumnezeu este Domn și peste momentele de bucurie și peste nenorociri. Providența lui Dumnezeu și suveranitatea Lui sunt cel mai greu acceptate de mintea neregenerată. Realitatea este că există o mână a lui Dumnezeu în toate acțiunile oamenilor, fie că sunt din partea Lui, dacă sunt bune, fie că le permite, dacă sunt rele. Omul credincios (înțelept) își va lipi inima de Dumnezeu indiferent de circumstanțe.

APLICĂ

Cât de mult contează pentru tine să ai un nume bun?

Propune-ți să mergi mai des la servicii de înmormântare. Roagă-L pe Dumnezeu să-ți sensibilizeze inima și să-ți modelezi o gândire bazată pe realitatea Împărăției.

Mulumeste-l chiar acum lui Dumnezeu pentru starea în care te afli. Binecuvântează-L pe El pentru planul lui veșnic și bun cu privire la viața ta.

Martți

TAINA ÎNȚELEPCIUNII

Eclesiastul 7:15-24

OBSERVĂ

Cum își numește Eclesiastul (Solomon) zilele?

Observați vreo legătură între versetele 15, 16 și 17? Ce comunică cuvintele Neprihănit și nelegiuit (rău) în aceste versete?

Citiți mai întâi versetul 16 și apoi versetul 20. Ce observați?

Comparați v. 21, 22 cu Luca 6:41-42. Ce observați?

MEDITEAZĂ

Solomon pare să spună: am văzut toate lucrurile - toate felurile de evenimente, atât cele deja menționate, cât și cele despre care urmează să vorbesc. În zilele deșertăciunii mele - de când am venit în această viață deșertă, nimic nu mă mai ia prin surprindere. Am văzut pe cel neprihănit care moare, dar și pe cel nelegiuit care trăiește mult. Eclesiastul nu urmărește nici să abolească și nici măcar să explice anomaliiile vieții, ci să găsească o modalitate de a trăi cu realitatea lor. Este un fapt simplu că cel neprihănit poate, ca Nabot (1 Regi 21:13), să piară în dreptatea sa, în timp ce răutatea unei Izabele (1 Regi 18-19; 21) poate persista.

În fața acestui fapt, Solomon avertizează asupra a două pericole morale care pot să pască pe orice om. Primul pericol este cel al îndreptăririi de sine (v.16) la care va răspunde prompt în v.20, și anume că nimeni pe pământ nu este fără păcat. Primul pericol, deci, este calea fariseilor reprezentată atât de magistral de Domnului Isus prin fratele cel mare din pilda Fiului Risipitor. Este pericolul legalismului, din acest motiv trebuie mereu să revenim la Evanghelie și să ne aducem aminte că fără neprihănirea lui Hristos nimeni nu poate sta drept în prezența lui Dumnezeu.

Al doilea pericol despre care avertizează Solomon este capitularea în fața răului. „Peste măsură de rău” nu implică faptul că răutatea cu moderație ar fi acceptabilă! Solomon recunoaște răutatea ca un fapt al experienței umane fără Dumnezeu. Viața înțeleptului, a credinciosului, merge pe calea dintre cele două extreme, ferindu-se de autoîndreptățire, dar fugind de o viață păcătoasă. O astfel de viață nu este accesibilă decât celui născut din nou. Celui în care Dumnezeu a început lucrarea de înnoire a vieții.

APLICĂ

În care dintre cele două pericole morale tinzi să cazi atunci când ești ispitit?
În autoîndreptățire sau într-o trăire ușuratică?

Ce adevăr trezește în tine faptul că nimeni pe pământ nu este fără păcat?

Am zis: "Mă voi înțelepți." Roagă-te chiar acum ca Dumnezeu să te înțelețească.

Miercuri

CĂUTÂND ȘI NEGĂSIND

Eclesiastul 7:25-29

OBSERVĂ

Notați toate verbele din versetul 25. Ce transmit ele despre căutarea Eclesiastului?

Observă în textul din această zi verbele „am găsit” și „n-am găsit”. La ce face referire fiecare verb?

Care sunt concluziile Eclesiastului în urma căutărilor lui? Ce descoperă el?

Compară Eclesiastul 7:20 cu 7:29. Ce tensiune observi?

MEDITEAZĂ

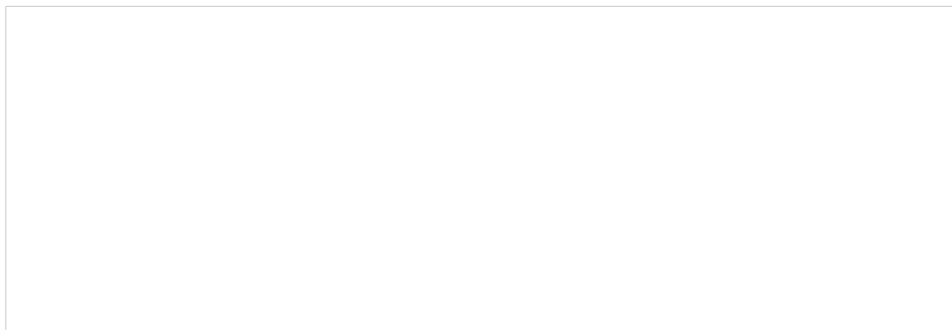
Un fir roșu al cărții Eclesiastul este căutarea și adâncirea în înțelegerea adevărului. (Ecs.1:17) Căutarea lui nu este una superficială; el se apucă, cercetează, caută să înțeleagă și să priceapă. Este un efort susținut cu un scop bine definit: căutarea înțelepciunii, a rostului sau a semnificației lucrurilor, înțelegerea nebuliei răutății și rățicirea prostiei. Bătrânul Solomon pare să se uite în propria viață și să vadă unde au dus nebunia și prostia. Când vorbește despre faptul că din o mie a găsit un om, dar o femeie nu a găsit în toate acestea, este posibil să facă referire la numărul soțiilor și concubinelor lui (1 Împărați 11:3). El nu vorbește împotriva femeilor în general, nu poate fi acuzat de misoginism, ci despre realitatea că o soție nepotrivită și necredincioasă este o cursă. Eclesiastul 9:9 arată relația de dragoste cu soția credincioasă.

Trebuie să medităm puțin la această metaforă oferită de Solomon: „nebulia răutății”. Răutatea merge tot timpul mână în mână cu nebunia și prostia cu rățicirea. Bunătatea este o roadă a Duhului Sfânt. Creștinul învață să fie mai bun în fiecare zi. O caracteristică a nașterii din nou este bunătatea. Nu este doar bunătatea, desigur, dar un creștin nu poate să fie rău fără să fie muștrat și să fie adus la pocăință. Sigur că are momente de răutate, dar Duhul Sfânt îl cercetează și el se căiește. Nu se complăce în băltoaca răutății. Nu-i face plăcere să-și vadă opozantul bălăcărit, umilit. Din acest motiv trebuie să fim foarte atenți când vedem frați creștini care au o plăcere în a discredita pe cei care nu gândesc ca ei. Indiferent dacă au dreptate, răutatea nu trebuie să facă parte din arsenalul creștin.

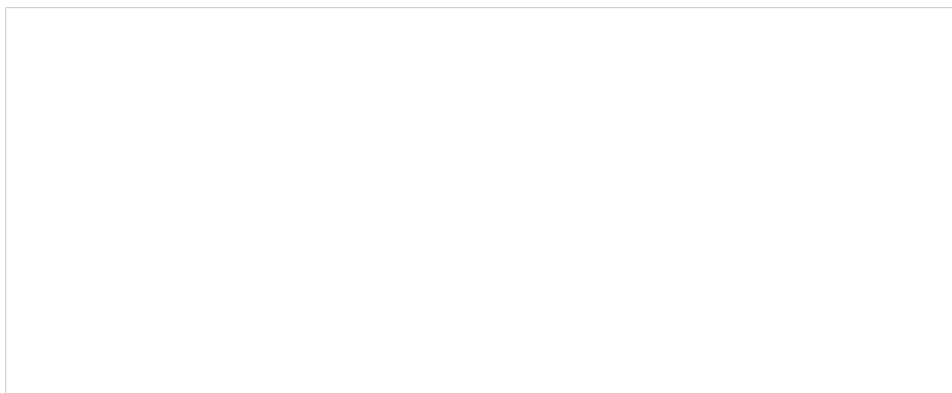
Trebuie să devenim circumspecți când vedem creștini angajați în cruciade de tot felul, care scot sabia etichetării și a batjocurii față de alții. Nu, răutatea nu poate face casă bună cu credința creștină. Există fermitate, există adevăr spus în fața minciunii și a manipulării, dar niciodată răutate. Drumul răutății duce la nebunie, așa cum prostia duce tot timpul în rătăcire.

APLICĂ

Cum răspunzi când ești criticat? Cum poți crește în a arăta mai multă bunătate celor din jur?

Roagă-te acum ca Domnul să crească bunătate în tine.

Joi

CUVÂNTUL REGELUI

Eclesiastul 8:1-8

OBSERVĂ

Compară următoarele versete: Ecl. 7:25, 8:1 și 8:16-17. Care este căutarea lui Solomon și ce concluzii trage?

Subliniază poruncile din versetele 2-4.

Care sunt învățăturile din versetele 5-8? Fă o listă cu ele.

Compară v.2 cu 2 Samuel 21:7. Care este relația dintre păzirea poruncilor și jurământul făcut înaintea lui Dumnezeu?

MEDITEAZĂ

Capitolul 8 începe cu întrebarea esențială a cărții: „cine poate înțelege rostul lucrurilor?” și se va termina cu un răspuns foarte direct și anume că doar Dumnezeu are toate răspunsurile. În versetele 2-4 Solomon dă câteva imperative cu privire la relația supușilor cu regele, iar de la 5-8 oferă câteva învățăminte sub forma unor proverbe despre relația cu autoritatea.

În antichitate jurămintele erau legăminte făcute înaintea lui Dumnezeu. David se jură că va avea grijă de rămășița lui Saul, astfel va avea grijă de Mefiboșet (2 Sam:21:7). Același lucru îl face și Solomon cu Șimei care îl insultase pe tatăl său, David. Șimei rămâne în viață doar în măsura în care rămâne în cadrul jurământului făcut. Împăratul a chemat pe Șimei și i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri pe Domnul și nu ți-am spus eu hotărât: „Să știi că vei muri în ziua când vei ieși să te duci într-o parte sau alta”? Și nu mi-ai răspuns tu: „Bine! Am înțeles!”? (1 Regi 2:42)

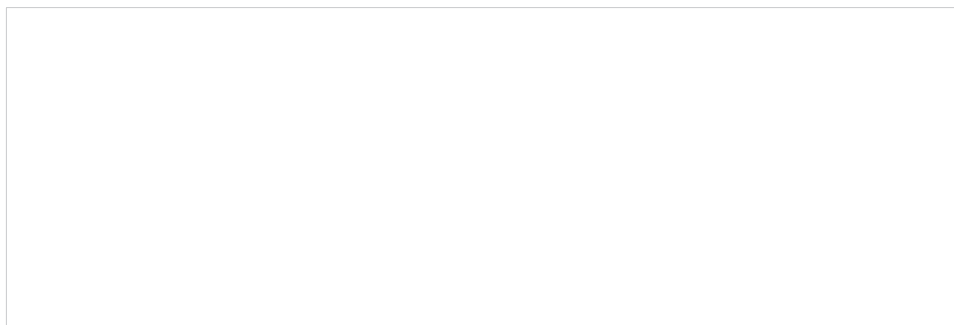
Porunca împăratului trebuie ascultată doar în contextul în care Împăratul se supune el însuși lui Dumnezeu. (1 REGI 2:3,4). Cel care se supune trebuie să fie conștient că există o vreme și o judecată pentru orice lucru, iată calea celui înțelept. Omul nu este stăpân nici măcar peste suflarea lui și nu are nicio putere peste ziua morții, de aceea trebuie să cunoască sursa autorității. Este adevărat că trăim într-o lume coruptă de păcat în care există abuz și răutate, dar modalitatea prin care Dumnezeu a creat lucrurile

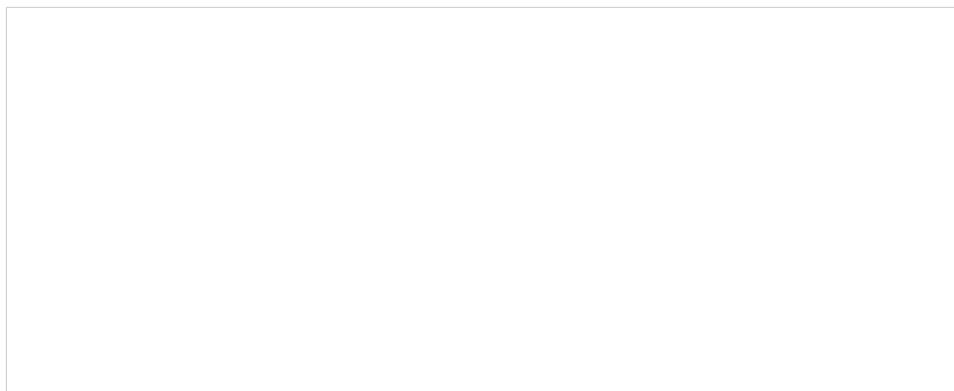
să funcționeze armonios este autoritatea. Există autoritate în societate, în familie, în biserică, în relația cu Dumnezeu. Inima păcatului este răzvrătirea împotriva autorității lui Dumnezeu, care se răsfrânge apoi asupra tuturor aspectelor vieții.

APLICĂ

Citiți Efeseni 5:21-6:9. Care sunt lecțiile practice pe care le înveți despre supunere?

Ce înseamnă în mod practic să te supui autorității Cuvântului lui Dumnezeu?

Vineri

PEDEAPSA CELOR RĂI

Eclesiastul 8:9-17

OBSERVĂ

Citește versetele 9-11. Care sunt nedreptățile pe care le evidențiază Solomon aici?

Care este contrastul pe care îl face Solomon în versetul 10? Care este nedreptatea evidențiată aici?

Ce nu experimentează niciodată oamenii răi conform v.10?

Care este concluzia Eclesiastului conform v.16-17? Ce ne revelează această concluzie despre om? Dar despre Dumnezeu?

MEDITEAZĂ

Solomon descrie acum răutatea omului și nedreptatea generată de acțiunile celui rău, celui întors către sine. Doar că ce observă el este că păcătoșii se amăgesc pe ei înșiși. Răzbunarea vine încet, dar vine cu siguranță. Zilele unui om bun au substanță; el trăiește pentru un scop bun; zilele unui om rău sunt toate ca o umbră, goale și fără valoare. Cei răi nu au pace. Cei răi nu sunt fericiți. Și cu toate acestea, ca și Asaf în psalmul 73, Solomon este tulburat de faptul că cel rău este îngropat (în Antichitate, era de înțeles ca nelegiuții să nu aibă nici măcar o înmormântare normală), în timp ce neprihăniții sunt uitați în cetate. Că celui rău pare să îi meargă la fel de bine ca celui neprihănit. Aceeași presuposiție ca a prietenilor lui Iov, și anume, dacă suferi trebuie să fii rău. Tocmai din acest motiv Solomon trage concluzia trist-hedonistă (să trăim pentru plăcere) din versetul 15: „am lăudat dar petrecerea, pentru că nu este alta fericire pentru om sub soare decât să mănânce și să bea, și să se veselească”, ea nefiind o recomandare a lui Solomon, cât concluzia firească în urma observării răului și a nedreptății.

Cu toate acestea, concluzia acestui pasaj se află pe de-o parte în versetele 16 și 17 când Solomon indică asupra sursei înțelepciunii și evidențiază excepționalitatea divină. Dar pe de altă parte, cheia acestui text se află în versetul 12 unde Solomon decretă faptul că fericirea nu este decât a celor care se tem de Dumnezeu.

Cei răi pot gusta plăceri mărunte, pot avea resurse de care se pot bucura vremelnic, dar pacea stabilă și fericirea profundă se găsesc doar în frica de Dumnezeu. Asta este perspectiva care oferă cu adevărat liniște și alinare credinciosului, în momente de descurajare și suferință. Ancora puternică și de neclintit este că Cel în care ne-am pus încrederea este credincios, Sfânt, drept și plin de îndurare.

APLICĂ

În problema cu care te confrunți chiar acum, în suferința sau tulburarea ta de acum - îți pui tu încrederea în Dumnezeu? Te temi tu de Dumnezeu?

Roagă-te chiar acum ca Dumnezeu să te umple cu pacea Sa.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

Vorbiți despre importanța unui nume bun, a unei reputații sănătoase.

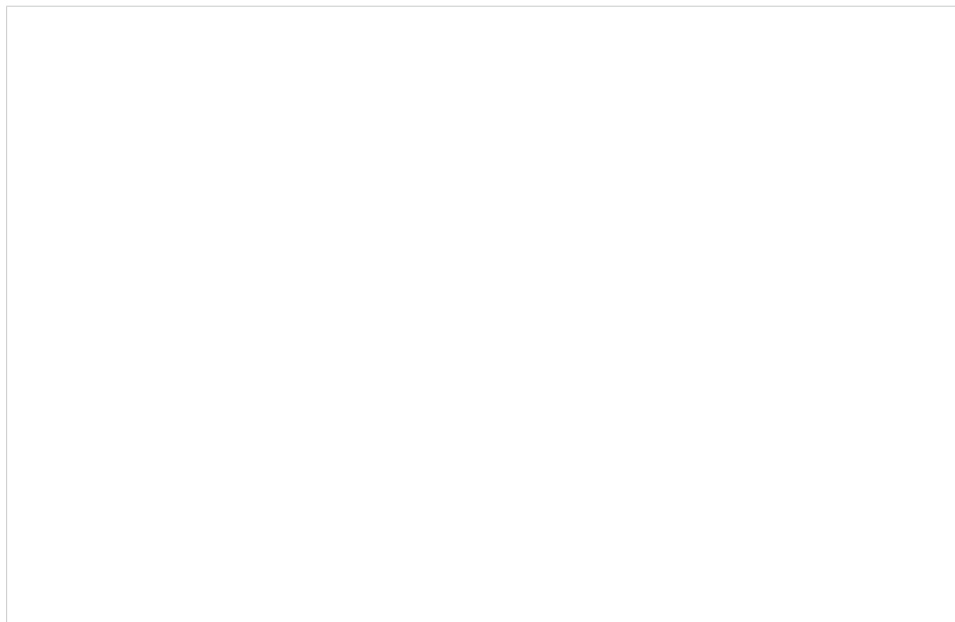
Vorbiți în grup despre răutatea omului și despre efectele păcatului.

Ce ar trebui să facă creștinii când văd răul și nedreptatea în societate?

Recitați capitolele 7 și 8. Unde vi se pare că există indicii către Evanghelie?

Vorbiți în grup despre aceste indicii.

Notează ceva semnificativ învățat săptămâna aceasta, aplicații specifice și ce ai vrea să împărtășești/întrebi la grup.

SĂPTĂMÂNA 5

Eclesiastul 9:1-10:20

O soartă pentru toți

Luni

NIMENI NU ESTE SCUTIT

Eclesiastul 9:1-10

OBSERVĂ

Identifică cel mai mare rău care se face sub soare conform Eclesiastului în aceste versete:

Dacă toți au aceeași soartă (9:1-6), care ar trebui să fie atitudinea noastră? Ce sfaturi oferă Ecclesiastul? Observă-le și fă o listă cu ele.

Compară Ecl. 9:7 cu Ecl. 3:13. Ce observi?

MEDITEAZĂ

Observațiile și descoperirile lui Solomon privesc acum natura destinului și a soartei omului. Nu doar că cel rău nu pare a fi pedepsit în viață și că în lume se petrec nedreptăți, dar cel mai mare rău din lume este că toți împărtășesc aceeași soartă. Toți oamenii mor. Iată o observație care aparent nu ar trebui să tulbure pe nimeni. Totuși Solomon scoate la iveală o realitate pe care lumea modernă o respinge cu putere. Ni se spune că moartea face parte din viață. Că moartea este naturală, că este parte a ciclului vieții. Dar Solomon nu este mulțumit cu o astfel de concluzie. Pare să știe că omul nu este făcut pentru moarte, că lucrurile la început nu au fost așa. Moartea este finală, dar pare a fi cel mai absurd și nenatural lucru, este cel mai mare rău și cea mai mare nedreptate. Această „revoltă” a lui Solomon este explicată de Pavel. Moartea nu este altceva decât rezultatul păcatului.

Existența morții își are explicația în existența păcatului. Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.(Rom.6:23)

Moartea este, într-adevăr, cel mai mare rău din tot ce se întâmplă sub soare. Este și ultimul dușman pe care Hristos îl va stârpi.

Dar moartea este și inevitabilă, și ireversibilă (v.4-6). Prea mulți își trăiesc viața ca și cum moartea ar putea fi fentată. Este o nebunie să trăiești fără conștientizarea morții. Moartea este cea care ar trebui să ne conștientizeze zilnic că trebuie să ne bucurăm de ceea ce avem (v.7-10), să fim harnici și să pricepem că nimic din ceea ce reușim să clădim aici nu va fi veșnic. Să ne bucurăm de resursele date de Dumnezeu, de sănătate și de partenerul de viață, știind că totul este un dar de la Domnul. Să ne dăruim unei vieți mulțumite și unei vieți pline de bucurie. Pentru că la baza mulțumirii și bucuriei stă Dumnezeu care aprobă. „Căci demult a găsit Dumnezeu plăcere în ceea ce faci tu acum”. Găsim în acest verset (ca și în Ecl. 3:13) o prefigurare a doctrinei justificării doar prin credință. Singura modalitate prin care Dumnezeu poate să-și găsească plăcere în om este prin jertfa Domnului Isus prin care ne este atribuită nouă neprihănirea lui Hristos.

Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. (2 Cor 5:21)

APLICĂ

Te sperie gândul propriei morți? Ce-ți aduce cu adevărat liniște?

Care sunt aspectele din viața ta cu adevărat valoroase pentru care trăiești?

Martedì

LIMITĂRILE ȘI PUTEREA ÎNȚELEPCIUNII

Eclesiastul 9:11-16

OBSERVĂ

Care sunt cele cinci paradoxuri menționate de Solomon în versetul 11? Ce adevăr subliniază el prin aceste paradoxuri?

Cum exprimă Eclesiastul limitele înțelepciunii în versetele 11 și 12?

Notați contrastele din v. 14-16. Ce comunică aceste contraste despre natura înțelepciunii?

MEDITEAZĂ

Există un principiu pe care căutările înțeleptului Solomon îl observă și îl evidențiază. Nu este suficient să fii tare, rapid, înțelept, priceput sau harnic ca să ai succes sau izbândă. Există o forță care ține de vreme și de împrejurări. Omul trebuie să-și cunoască limitarea și să priceapă că în fața suferinței este neputincios. Solomon oferă imaginea cetății mici împresurată de un împărat puternic, cetate ce este scăpată de un om sărac, dar înțelept, pe care nimeni nu-l băga în seamă, tocmai pentru a scoate în evidență adevărul din versetele 11 și 12. Nu este suficient să fii bogat și puternic. Înțelepciunea este mult mai prețioasă. Dar realitatea tristă este că oamenii se agață de ceea ce izbește ochiul, de ceea ce strălucește și nu de ceea ce este cu adevărat valoros. Asta este marea deșertăciune a omului în viziunea Eclesiastului. De aceea înțeleptul nu este observat decât în momentul de criză și este uitat după ce criza trece.

Când Dumnezeu îl trimite pe Samuel să găsească un nou rege în casa lui Iese și când Samuel se uită la frații mai mari ai lui David, Dumnezeu îl atenționează: „Și Domnul a zis lui Samuel: „Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă.”(1 Sam.16:7)

Este aici o lecție prețioasă despre înțelepciune. Înțelepciunea este de cele mai multe ori legată de smerenie și de discreție. Nu poate fi găsită în gălăgia vanității și a slavei deșarte. Înțelepciunea creștină este paradoxală pentru că este bransată la logica Împărăției. Doar în logica creștină, cel care vrea să fie lider, deci puternic și cu influență, trebuie să fie slujitorul tuturor. Asta este înțelepciunea creștină.

Într-o carte de dialoguri, Nicolae Steinhardt dă următorul răspuns:

Z.S.: Să vă întreb, fără înconjur: sînteți un om metafizic sau un înțelept care a străbătut deșertul metafizicii?

N.S.: Sunt un neghiob bătrîn și un vechi ticălos căruia, prin harul Domnului, i s-au deschis, spre sfârșit, ochii și a dobândit nițică elementară înțelepciune (și nițică rușine).

Nu mă căutați la niveluri înalte - la al mării înțelepciuni, al metafizicii, ci la nivelul elementar al pășitului și al celui oarecum tămăduit târziu de tot de prostie și orbire.

Iată taina înțelepciunii.

APLICĂ

Care sunt criteriile tale pentru a identifica un om înțelept? Ce înveți concret din acest text despre înțelepciune?

Cum poți crește în înțelepciune?

Miercuri

CALEA ÎNȚELEPCIUNII

Eclesiastul 9:17-10:1

OBSERVĂ

Comparați Ecl. 9:17 cu Isaia 30:15. Care este relația dintre liniște și înțelepciune?

Citește Iosua 7 în lumina Eclesiastul 9:18. Ce observi?

Care este contrastul din 10:1?

Care este numitorul comun al acestor trei versete?

MEDITEAZĂ

Meditația Eclesiastului pe tema înțelepciunii continuă în versetul 17, iar imaginea înțelepciunii ca o ascultare în liniște este legată de imaginea înțeleptului sărac din versetele anterioare. Înțelepciunea nu se găsește în strigătele celui puternic, în urletele celui care se face auzit prin forță sau prin resurse, ci în cuvintele ascultate în liniște. Pavel le va spune Corintenilor:

4. Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci** într-o dovadă dată de Duhul și de putere,
5. pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.(1 Cor 2:4,5)

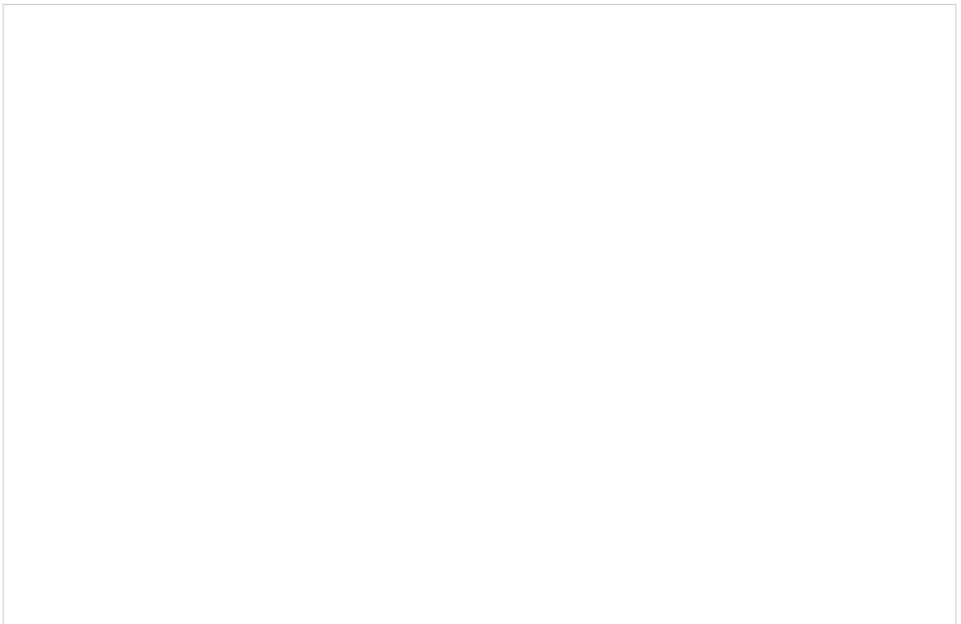
Pavel nu dorește să se facă auzit prin forța inteligenței sau a retoricii antice, deși ar fi putut. Este interesat să tacă el ca să se audă Evanghelia lui Hristos. Prea adesea predicile sau apologiile noastre în fața oamenilor se bazează prea mult pe retorica proprie, pe forța inteligenței noastre și uităm că înțelepciunea se află în Evanghelia lui Dumnezeu. Martyn Lloyd Jones refuza să aducă la amvon tot felul de experiențe personale și interpretări din filosofie sau cultură, chiar dacă ar fi impresionat pe mulți, tocmai pentru că voia să facă liniște în ce privește înțelepciunea lui și să se audă înțelepciunea lui Dumnezeu.

APLICĂ

Pe ce îți fundamentezi argumentele atunci când vorbești despre Dumnezeu altora?

Citește într-un spirit de rugăciune aceste două strofe scrise de Costache Ioanid:

Ajută-mi privirea spre Tine să țin,
Predat închinării depline,
Așterne-o maramă pe tot ce-i străin
Și scapă-mă, Doamne, de mine.
Ce bine mă simt când în ceasul cel greu
Simt liniștea-n piept cum revine.
O, scapă-mă, Doamne, de tot ce-i al meu
Și umple-mă-n totul de Tine.

Joi

NEBUNIA ÎN ACȚIUNE

Eclesiastul 10:2-11

OBSERVĂ

Care este locul inimii înțeleptului și al nebunului? Ce reprezintă stânga și dreapta în acest context? (v.2)

Unde poate fi găsită nebunia conform versetului 3? Dar conform versetelor 4-7?

Identifică cele 4 acțiuni ale nebuniei din versetele 8-11. Ce spun ele despre natura nebuniei?

Care sunt imaginile puse în contrast în versetele 10 și 11?

MEDITEAZĂ

Eclesiastul (Solomon) pune acum reflectorul pe natura nebuniei, după ce a stat și a analizat înțelepciunea. Dar această analiză este făcută nu pentru un scop didactic, ci tocmai ca să pricepem mai bine esența înțelepciunii prin comparație cu nebunia. Din acest motiv spune Solomon că inima înțeleptului este la dreapta lui, iar inima nebunului la stânga lui. Așa cum remarcă mai mulți comentatori, „partea stângă” era secundară în ceea ce privește onoarea și era o direcție neașteptată din care putea veni atacul dușmanului. Astfel că nebunul va alege tot timpul calea vulnerabilității și a statutului social inferior reprezentate în text de „partea stângă”.

Dar nu doar atât, nebunul își face simțită prezența peste tot. (v.3) Dacă este pus în funcții înalte sau în temple, nebunul nu-și schimbă natura. Nebunul este caracterizat de superficialitate și grabă. În versetul 10 ne este prezentat aspectul minuțios al înțelepciunii: un om înțelept își pregătește uneltele, în timp ce nebunul este leneș. Gândirea aduce succesul mai mult decât forța brută.

Versetul 11 în schimb stă în contrast cu v.10 și are în vedere pericolul opus: cel care este capabil să gestioneze o chestiune dificilă (un fermecător de animale) eșuează din lipsă de promptitudine (șarpele mușcă înainte de a fi fermecat). Lenea poate anula îndemânarea înăscută.

APLICĂ

Ce spune modul în care muncesc despre înțelepciunea mea?

Scrie o meditație despre efectele nebuniei plecând de la aceste versete.

Vineri

VORBĂRIA NEBUNILOR

Eclesiastul 10:12-20

OBSERVĂ

Fă o comparație între Iacov 3:1-11 și Ecl. 10:12-14. Ce similitudini găsești între cele două texte?

Cum ai caracteriza nebunul doar după versetul 14?

Compară rugăciunea lui Solomon din 1 Regi 3:7 cu versetul 16 din Ecl. 10. Care crezi că este semnificația cuvântului copil în urma acestei comparații?

MEDITEAZĂ

Tot ceea ce s-a spus despre înțelepciune și nebunie până acum trimite din nou la tema principală a Eclesiastului: necesitatea de a înfrunta viața așa cum este ea cu adevărat și de a ne lua viața zi de zi din mâna unui Dumnezeu suveran. Concepția biblică despre nebun nu are de-a face cu lipsa de raționare, nu se referă la o nebunie clinică. Ci nebun este cel care își trăiește viața ca și cum Dumnezeu nu ar exista. Nebunul este limbut și își face rău lui prin faptul că nu-și poate stăpâni limba. Nebunul este conducătorul imatur care se înconjoară cu consilieri imaturi. Nebunul este leneș, bârfitor și insolent cu autoritatea. Dar ce este valabil din punct de vedere fizic este valabil și spiritual. Nebunia spirituală înseamnă frondă împotriva autorității divine, vorbărie multă și lene.

Lenea spirituală este o formă de nebunie pentru că, vii fiind, trăim de parcă am fi morți. De parcă Dumnezeu nu ar exista și nu ar fi suveran. Când mâinile sunt leneșe, se lasă grinda, și, când se lenevesc mâinile, plouă în casă. Acest verset are aceeași consecință pe plan spiritual. O casă condusă de un om leneș spiritual va intra în declin.

Petru va spune că dacă nu ne silim să creștem spiritual vom fi leneși și neroditori. Nerodirea unui creștin este o anomalie, o formă de nebunie spirituală. Din acest motiv și Pavel ne va îndemna prin scrierile către Timotei să suferim și să luptăm pe calea credinței.

Nu există stagnare spirituală pentru creștin. Orice stagnare este în realitate regres. Există doar iluzia stagnării. Creștinul este într-o continuă stare de veghe și de maturizare, chiar și atunci când nu observă această creștere. Lupta creștină, dorința de a crește în evlavie este cea mai importantă activitate a sa și în final va deveni singura care merită a fi dusă.

Atunci când stagnăm, când lenevim spiritual se instalează amnezia, lenea și lipsa de chef pentru a mai lupta. Din acest motiv, haideți să căutăm să ne disciplinăm zilnic în rugăciune, studiul Scripturii, meditarea la Evanghelie, implicarea în viețile altora, evanghelizare. Scopul disciplinelor spirituale este să urâm păcatul și să-l iubim mai mult pe Hristos.

APLICĂ

Haideți să luăm un timp de reflecție și să ne punem această întrebare: Sunt eu un om leneș spiritual?

Ce pot face în mod concret să cresc în apropiere de Domnul?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

Purtați o discuție despre perspectiva lumii și a creștinismului despre moarte.

Discutați relația dintre înțelepciune și smerenie.

Discutați despre relația dintre înțelepciune și nebunie.

Vorbiți despre modul prin care Evanghelia ar trebui să ne schimbe modul în care argumentăm și vorbim public.

Unde vedeți elemente care pot puncta spre Hristos în aceste două capitole?

Notează ceva semnificativ învățat săptămâna aceasta, aplicații specifice și ce ai vrea să împărtășești/întrebi la grup

SĂPTĂMÂNA 6

Eclesiastul 11:1-12:14

Chemarea la o decizie

Luni

DRUMUL CREDINȚEI

Eclesiastul 11:1-6

OBSERVĂ

Ce legături poți face între v.1 și 6 din capitolul 11?

Ce alt înțeles poate avea cuvântul „pâine” din primul verset?

Ce legătură poți face între versetele 3 și 4?

Citește Ioan 3:8 în lumina versetului 5 din acest capitol. Ce observi?

MEDITEAZĂ

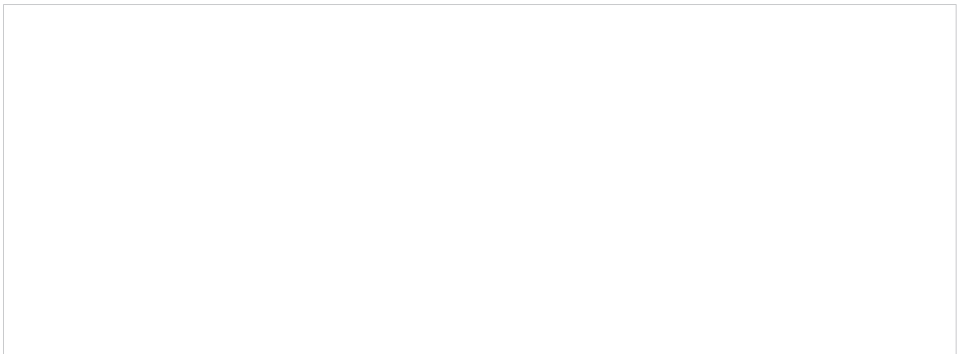
Trebuie să mărturisesc că de mic copil acest verset (Ecl.11:1) a fost unul pe care nu l-am înțeles. Crescând la mare, de multe ori am aruncat bucăți de pâine în apă și nu după mult timp nu mai puteam găsi nimic. Așa că îmi imaginam că trebuie să fie un alt înțeles în acest verset. Și chiar este. Solomon vorbește în acest verset despre a trăi prin credință. Aluzia se referă la elementul de încredere din multe afaceri antice. Navele aflate în călătoriile comerciale puteau întârzia mult timp înainte de a aduce vreun profit. Flota lui Solomon, care a adus înapoi „aur, argint, fildeș, maimuțe și păuni” (1 Împărați 10:22) naviga o dată la trei ani. În mod asemănător, Eclesiastul și-a chemat cititorii să își ia propria viață ca din mâna lui Dumnezeu și să se bucure de ea, în ciuda încercărilor și a necunoscutelor vieții. O astfel de viață conține în ea elementele de încredere și de aventură, cere un angajament total (căci pâinea aici este folosită cu sensul de 'bunuri', 'mijloace de trai', ca în Deut. 8:3; Prov. 31:14) și are o perspectivă viitoare (vei găsi), o răsplătă care cere răbdare (după multe zile).

Tot acest text vorbește despre încrederea noastră în suveranitatea lui Dumnezeu. Noi nu putem controla circumstanțele (v.2), natura (v.3, v.5), dar putem fi harnici și să ne încredem în Dumnezeu care le face pe toate. El hotărăște ziua nașterii și ziua morții. El singur știe unde și cum bate vântul. (v.5) Domnul Isus va prelua acest verset ca să-i explice lui Nicodim că Duhul Sfânt este ca vântul pe care nimeni nu îl poate controla.

Idea acestui pasaj este atât de frumos exprimată de teologul J.I Packer: „Doar atunci când devenim smeriți și capabili de învățătură, când stăm cu respect în fața sfințeniei și suveranității lui Dumnezeu, când ne recunoaștem propria noastră micime, când ne îndoim de propriile noastre gânduri și când suntem dispuși să ne întoarcem mintea cu susul în jos, înțelepciunea divină poate deveni a noastră. Oamenii tratează suveranitatea lui Dumnezeu ca pe o temă controversată, dar în Scriptură suveranitatea lui Dumnezeu este un motiv de închinare”.

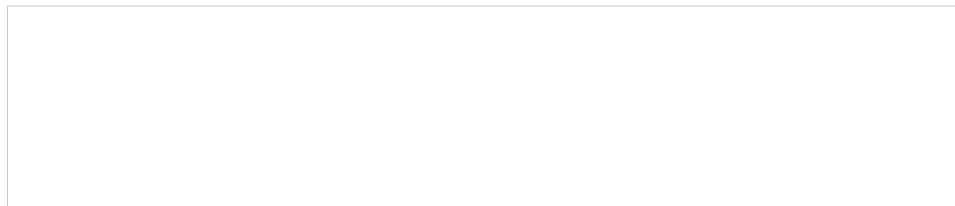
APLICĂ

Crești în credință în umblarea cu Domnul sau vrei evidențe la fiecare pas?
(v.1)

Este realitatea faptului că Dumnezeu este suveran un motiv de închinare în propria ta viață

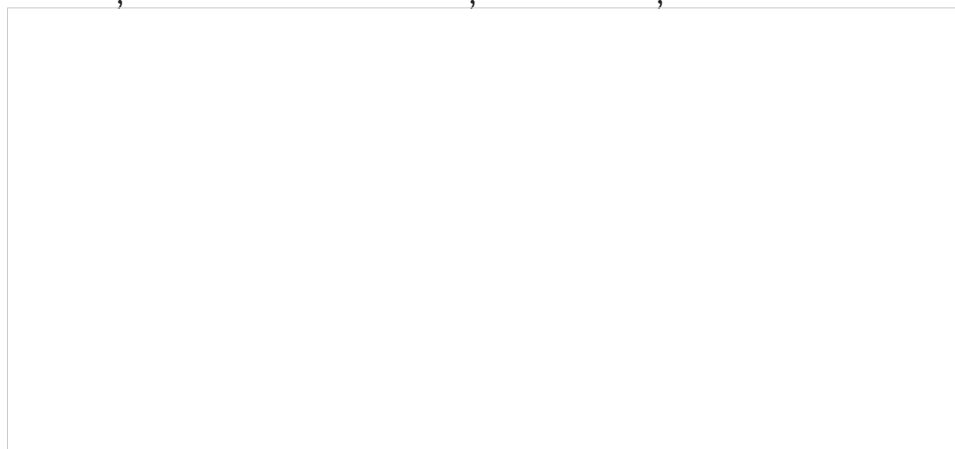
Marti

BUCURIA ȘI JUDECATA TINEREȚII

Eclesiastul 11:7-10

OBSERVĂ

Observați contrastul din versetele 7 și 8. Ce evidențiază acest contrast?

Care sunt acțiunile pe care ar trebui un tânăr să le facă conform versetelor 9 și 10? La ce trebuie să aibă grijă?

MEDITEAZĂ

Îndemnul lui Solomon dat tinerilor de a se bucura se întinde de la 11:9 până la 12:8. Tânărul este chemat la o căutare a adevăratei bucurii. Viața în toate aspectele ei trebuie să fie savurată în timpul tinereții. Bucuria trebuie să caracterizeze viața interioară (inima) și purtarea exterioară (mersul, atunci când este folosit cu privire la modul de viață al cuiva, se referă în general la purtarea sa exterioară). Sursa și mijlocul bucuriei este inima, centrul întregii vieți interioare a omului, sursa gândirii, a sentimentelor, a hotărârii și a caracterului. Veselia, aici, nu este doar permisă; ea este poruncită și reprezentată ca un element esențial al evlaviei. Ochii sunt instrumentul inimii, așa cum foarte clar va explica Isus în predica de pe munte și cum spunea și Iov: De mi s-a abătut pasul de pe calea cea dreaptă, de mi-a urmat inima ochii, de s-a lipit vreo întinăciune de mâinile mele.

Viața de credință nu este o viață care se cere a fi trăită fără bucurie sau plăceri. Duhul Sfânt prin Solomon încurajează tinerii să trăiască vieți împlinite și pline de bucurie, dar tot ceea ce controlează această bucurie este realitatea faptului că va exista o judecată. Că această judecată Îl are în inima ei chiar pe Dumnezeu care este sfânt, drept și plin de dragoste. Pavel va explica pe larg în epistola sa către Romani această realitate a judecății universale a lui Dumnezeu.

5. Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

6. care va răsplăti fiecăruia după faptele lui. (Rom 2:5)

Suntem chemați să iubim viața, să avem grijă de trupurile noastre, dar să înțelegem că nimeni nu va scăpa de ciurul judecății lui Dumnezeu. Judecata lui Dumnezeu va fi arătată și nimeni nu va putea să o ocolească. Va fi o singura categorie de oameni care va rămâne în picioare în urma judecății lui Dumnezeu: categoria celor socotiți neprihăniți prin credința în Hristos. Cei acoperiți de neprihănirea lui Isus.

E din nou puterea crucii Lui. Prin cruce suntem împăcați cu Dumnezeu. Prin Cruce judecata pe care o meritam a fost pusă pe Hristos.

APLICĂ

Trăiești tu cu conștientizarea realității că pentru orice lucru vei fi chemat la judecată? Cum te ajută acest aspect la înțelegerea Evangheliei?

Cum te ajută aceste versete să creionezi o perspectivă creștină asupra bucuriei și plăcerii?

Miercuri

SCARA ÎMBĂTRÂNIRII

Eclesiastul 12:1-8

OBSERVĂ

Fă o listă cu toate propozițiile care încep cu „până nu”. În dreptul fiecărei propoziții scrie însemnătatea pe care crezi că o are fiecare.

Cum este reprezentat omul din v.3 până la 7? Cum este explicată îmbătrânirea?

Ce ar trebui să facă tânărul conform versetului 1?

MEDITEAZĂ

În textul de azi Solomon continuă sfaturile sale în care tânărul nu doar că trebuie să ia în considerare că există o judecată, că trebuie să se curățească, dar trebuie să-și aducă aminte că Dumnezeu nu este doar Judecător, El este Creatorul său, El este părintele său. Tânărul este chemat să se bucure, dar chiar în momentul bucuriei să nu uite că nu-și aparține sieși, ci lui Dumnezeu. Și trebuie să facă asta din tinerețe pentru că viața este scurtă și îmbătrânirea vine pe nerăsuflăte. Din versetul 2 până la 7 Solomon ne arată efectele îmbătrânirii prin niște metafore de o frumusețe extraordinară. Scăderea vederii, deprimarea (v.2.); mâini tremurânde, ținută cocoșată, pierderea dinților, cataractă (v.3); pierderea auzului (v.4); teamă crescândă, peri albi, deplasarea cu dificultate, scăderea apetitului sexual (v.5); slăbirea coloanei vertebrale, slăbirea minții, probleme de urinare, infarct (v.6), moartea (v.7.)

Aceasta este scara îmbătrânirii, iar tânărul înțelept Îl ia pe Făcătorul Său ca Domn în această „călătorie”.

Sensul acestui text este că trebuie din când în când să avem în vedere realitatea morții. Nu tot timpul, dar nici foarte rar. Trebuie să vorbim cu copiii noștri despre moarte și îmbătrânire. Constantin Noica spunea că omul este de mii de ani pe pământ, dar nu a învățat să îmbătrânească. Adică nu vorbim despre realitatea trecerii noastre și despre scurttimea vieții și fragilitatea ei.

Meditația asupra morții și a îmbătrânirii ar trebui să ne arate cât de insignifiante ne sunt micile noastre victorii, dar și marile dezamăgiri în fața morții. Ce repede ne uităm unii pe alții. Moartea ne aduce cu picioarele pe pământ. Nimic nu ne trezește cu adevărat la realitatea vieții ca gândul morții.

Așa că haideți să ne gândim la cum am vrea să fim amintiți după moarte. Vrem noi să își aducă oamenii aminte de noi ca de cineva care L-a iubit cu credință de copil pe Isus și, apoi, ca cineva care i-a iubit pe cei din jur? Să fim amintiți ca unii care au iubit oamenii și și-au dorit cu pasiune ca ei să-L urmeze pe Hristos! Așa să ne dorim să îmbătrânim.

APLICĂ

Dacă ești tânăr, roagă-te pentru cei bătrâni din familia ta, din biserica ta, din jurul tău. Dacă ești în vârstă, roagă-te ca Dumnezeu să-ți dea încredere în promisiunile lui.

În această săptămână propune-ți să vizitezi un om în vârstă.

Joi

ÎNȚELEPCIUNEA LUI SOLOMON

Eclesiastul 12:9-12

OBSERVĂ

Care sunt acțiunile Eclesiastului conform v. 9 și 10?

Observați și identificați nota biografică, recomandarea, avertizarea și rezumatul făcute de Eclesiast în aceste versete.

MEDITEAZĂ

În preocuparea sa pentru învățătură, Solomon era asemănător cu Moise (Deut. 6:1), David (2 Sam. 1:18; cf. Ps. 34:11; 51:13), Iosafat (2 Cr. 17:7-9), Ezra (Ezra 7:10) și mulți alți conducători israelieni. A fost unul dintre „înțelepții” care au învățat „frica de Domnul”. Dar este foarte interesantă folosirea cuvintelor „pe lângă că era înțelept”, care semnifică „în plus”, „de asemenea” și care sugerează că era posibil să fi înțelept fără să

„înveți poporul”. Preocupările lui Solomon erau mai degrabă pastorale, nu profesionale. În consecință, cunoștințele pe care le preda trebuiau înțelese ca fiind mai mult decât o acumulare de informații. Erau strâns legate de disciplină, pricepere și dreptate (Prov. 1:1-6; 12:1). Punctul său de plecare este „frica de Domnul” (Prov. 1:7). Acesta este un aspect care ar trebui să ne preocupe și pe noi în modul în care folosim cunoașterea și înțelepciunea primite de la Domnul. Le folosim noi ca oamenii să-L iubească mai mult pe Dumnezeu? Avem noi „o gelozie” pentru adevăr? Solomon nu s-a mulțumit doar cu darul înțelepciunii, el l-a dat mai departe învățând poporul.

APLICĂ

Sunt eu interesat să dau mai departe ce am învățat?

Sunt eu implicat în ucenicizare?

Iau din timpul meu să-i învăț pe alții?

Fă o rugăciune inspirată din aceste versete.

Vineri

CONCLUZIA LUI SOLOMON

Eclesiastul 12:13,14

OBSERVĂ

Scie, în propriile cuvinte, concluzia la care ajunge Eclesiastul (v. 13,14).

Observă ce trebuie să facă omul și ce va face Dumnezeu?

MEDITEAZĂ

Mesajul lui Solomon și concluzia lui în urma căutărilor din toată cartea sunt rezumate în două puncte clare: măreția lui Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu.

Măreția lui Dumnezeu este ilustrată prin porunca de a ne teme de Domnul. Frica de Dumnezeu este realizarea puterii și a dreptății Sale neschimbătoare (3:14). Teama de Dumnezeu izbăvește de răutate și de îndreptățirea de sine (7:18) și conduce la ură față de păcat (5:6; 8:12). Dacă este „începutul înțelepciunii” (Ps. 111:10; Prov. 1:7; 9:10), ea este și sfârșitul și concluzia ei. În Noul Legământ nu se schimbă nimic legat de frica de Domnul:

Deci fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățăm de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu. (2 Cor.7:1)

Dar al doilea punct al concluziei este reprezentat de Cuvântul lui Dumnezeu. Păzește poruncile Lui. Ordinea celor două puncte (temeți-vă și păstrați) este semnificativă. Cunoașterea lui Dumnezeu duce la ascultare; nu invers. Nu se poate ascultare fără intimitatea cunoașterii, cum, de altfel, e imposibilă cunoașterea fără alimentarea ascultării de El.

Eclesiastul se încheie cu acest rezumat al credinței creștine, care stă la baza închinării noastre. Noi privim slava Lui prin Evanghelie și în felul acesta ne sfințim. Nimic nu va ocoli judecata lui Dumnezeu, dar cei care sunt ai lui Hristos sunt la loc sigur. Nu este formă mai glorioasă de a finaliza o carte atât de relevantă pentru societatea noastră, care este în confuzie cu privire la identitatea ei. Soluția nu stă în filosofie sau psihologie, ci în cunoașterea lui Dumnezeu și ascultarea de poruncile Lui.

APLICĂ

Cum arată în mod practic ascultarea ta zilnică de Domnul?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

Vorbiți în grup despre ce înseamnă viața trăită prin credință.

Cum poate fi înțeleasă mai bine suveranitatea lui Dumnezeu?

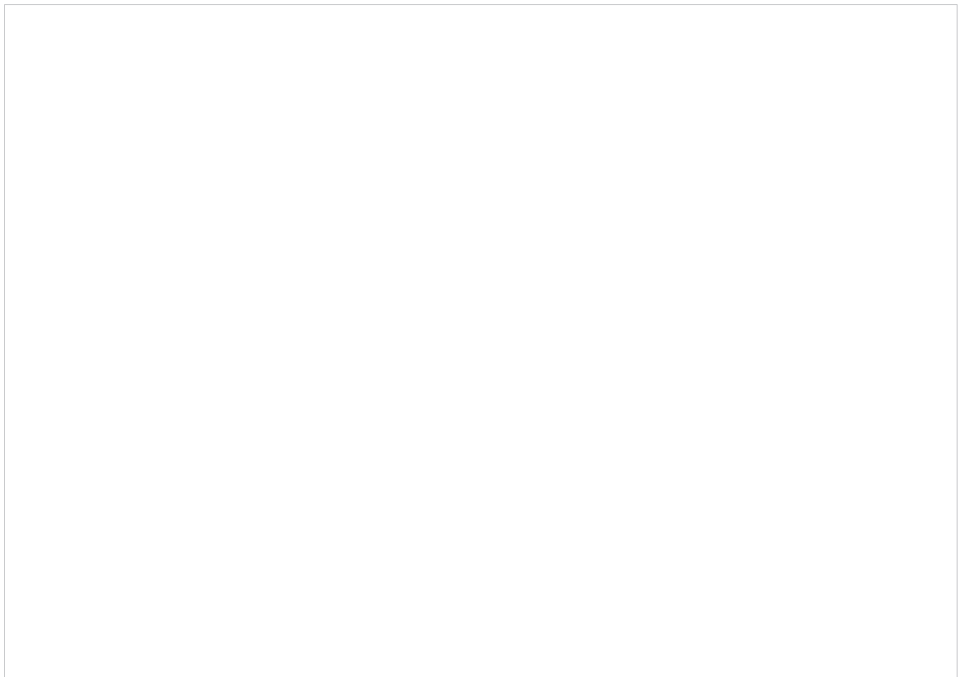
Vorbiți despre ce înseamnă judecata lui Dumnezeu și de ce este important ca ea să revină în discuțiile noastre curente.

Vorbiți despre realitatea îmbătrânirii și a morții.

Vorbiți despre cele două părți ale concluziei lui Solomon: Cunoașterea lui Dumnezeu și ascultarea de El.

Care este legătura dintre concluzia lui Solomon și Hristos?

Notează ceva semnificativ învățat săptămâna aceasta, aplicații specifice și ce ai vrea să împărtășești/întrebi la grup.

BUNAVESTIRE

O biserică în public și în case

www.bunavestire.ro